

Ο Τολστόγ.

Ο μέγας Ρώσος φιλόσοφος είναι ήδη λίαν καταβεβλημένος και τὸ γῆρας τὸν κάμνει νὰ ὑποφέρει ὑπερβολικά. Εἰς Ἄγγλος δημοσιογράφος ὅστις μετέβη πρὸ τινος εἰς τὴν ἑπαυλιν τῆς Γιασανάια Πολιάννα εὔρε τὸν Τολστόγ ἐξηπλωμένον εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κινήτας ἐκείνας τροχοφόρους πολυθρόνας, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοεῖ ἀπὸ ὀκταετίας περίπου.

Εἰς τὸν συνομιλητὴν του, ὅστις τοῦ ἔκαμνε λόγον διὰ μυθιστορήματα, ὁ γέρον ἀπόστολος τῆς εἰρήνης ἀπήντησε :

— Δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον τί ἀφηγήθην εἰς τὰ παλαιὰ μου μυθιστορήματα. Οὕτε ἀσχολοῦμαι πλέον με αὐτά, διότι εἶμαι 81 ἐτῶν καὶ αὐριοι θὰ ἀποθάνω. Ἐν τῷ μεταξὺ πρέπει νὰ γράψω ἕνα νέον βιβλίον τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ μὲ ἠθικά ζητήματα. Ἡ πολιτικὴ—ἐξηκολούθησε—δὲν με ἐνδιαφέρει. Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω διατὶ ἕνας λαὸς, ὅπως ὁ Ἀγγλικὸς ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι θέλει τὴν εἰρήνην προθυμοποιεῖται νὰ κατασκευάζῃ πλοῖα. Τὰ πολεμικὰ εἶναι χρήσιμα μόνον διὰ τοὺς λαοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀρπαγὴν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν λεηλασίαν.

★

Ο Χριστὸς ἐπὶ σκηνῆς.

Εἰς τὴν Βαναριζὴν πόλιν Ὀμπεραμμεργκάου κατὰ τὸν Μάιον θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ κατὰ δεκαετίαν γινομένη παράστασις εἰς τὸ ὑπαίθριον τῶν παιδῶν τοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1633, ὅτε ἡ πανώλης ἔκαμνε θραῦσιν καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, οἱ ἀφελεῖς κάτοικοι τοῦ Ὀμπεραμμεργκάου ὥρπισθησαν νὰ παριστώσι κατὰ δεκαετίαν ἕν «θαῦμα» ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τὴν παράδοσιν, εὐθὺς μετὰ τὸν ὄρκον τοῦτον ἡ πανώλης ἐξωλοθρεύθη ὡς ἐκ θαύματος καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Βαναριζῆς ἐκείνης πολίχνης ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ τότε ἀνελλιπὺς τὰς παραστάσεις τῶν.

Κατὰ τὰς δύο πρώτας εἰκόνας τῆς θρησκευτικῆς ταύτης παραστάσεως, διεξάγεται ἐπὶ σκηνῆς ἡ ἱστορία τῆς ἐκδιώξεως τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὔας ἀπὸ τοῦ Παράδεισου καὶ μία συμβολικὴ σκηνή, καλουμένη «ἡ λατρεία τοῦ Σταυροῦ». Ταῦτας ἀκολουθοῦσιν ἕτεραι δέκα καὶ ὀκτὼ εἰκόνες ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως. Τὸ μέρος τοῦ Χριστοῦ θέλει ὑποδυθῇ ὁ καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1900 ὑποδυθεὶς αὐτὸ Ἀντώνιος Λάγκ. Ὁ δῆμαρχος τῆς πολίχνης θὰ ὑποδυθῇ τὸν Πόντιον Πιλάτον καὶ ἡ κόρη τοῦ Γιόχαν Ζβίγκ, ὅστις θὰ ὑποκριθῇ τὸν Ἰούδαν, θὰ παίξῃ τὸ πρόσωπον τῆς παρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν παράδοσιν οὐδεμία ἑγγαμος γυνὴ θὰ παραστῇ εἰς τὸ δράμα, τοῦ ὁποίου τὰ πρόσωπα ἀνέρονται περίπου εἰς χίλια. Καὶ ὅντως· τὸ δράμα ἀπαιτεῖ 98 ἄνδρας ἡθοιοποιοῦς, 14 θηλείας, 32 στρατιώτας, 18 φύλακας, 200 ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀποτελοῦντας τὸν λαὸν καὶ 300 παιδιά. Πλὴν τούτων ἀπαιτοῦνται χοροὶ ψαλτῶν καὶ ψαλτριῶν καὶ ἕτερα βοηθητικὰ πρόσωπα. Οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι μετέχουσι τῆς παραστάσεως ἐν ἔτος πρὸ αὐτῆς ἀφίνουσι τὴν γενειάδα των καὶ τὴν κόμην των νὰ μεγαλῶνῃ κατὰ τὸν Ναζαρηνὸν τρόπον, διότι ἐπὶ τῆς σκηνῆς δὲν ἐπιτρέπονται φενάκαι καὶ τεχνηταὶ γενειάδες.

Εἰς τὴν πρωτοτυπωτάτην ταύτην παράστασιν συρρέουσι χιλιάδες ξένων καὶ αἱ παραστάσεις ἐξακολουθοῦν ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου.

★

Ἀπρόοπτος συνεργασία.

Ο μουσουργὸς Στράους, ὁ συνθέτης τῆς «Σαλώμης», κερδίζει ὄχι μόνον ἐκ τῶν πρωτοτύπων αὐτοῦ

ἔργων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν παρῳδιῶν τῶν ἔργων του.

Πρὸ τινος χρόνου νέος τις μουσουργὸς ἐξ ἀβρό-τητος συναδελφικῆς παρουσιάσθη ἐνώπιόν του καὶ τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι ἔγραψε μίαν παρῳδίαν τῆς «Σαλώμης» ἐζήτησε δὲ τὴν ἄδειάν του διὰ νὰ τὴν ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ὁ Στράους τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ τὴν μουσικὴν παρῳδίαν του ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου. Ὁ νέος ἐξετέλεσεν ἀρετὰ μέρη τοῦ ἔργου του, ὁ δὲ Στράους δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποκριθῇ τὴν εὐχαρίστησίν του.

— Πολὺ πρωτότυπος· ἡ παρῳδία σας, φίλε μου! Σᾶς συγχαίρω ἐκ καρδίας· καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχετε ἐπιτυχίαν εἰς τὸ θέατρον.

Ὁ νέος ἡτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἀρετὰ εὐχαριστημένος ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἐπισκέψεώς του ταύτης, ὅτε αἴφνης εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἡ κυρία Στράους.

— Αὐτὸς ὁ νέος—τῆς εἶπεν ὁ Στράους—ἔχει συνθέσει μίαν παρῳδίαν τῆς «Σαλώμης» μου καὶ τὴν εὐρίσκω πράγματι ὡραυστάτην.

— Καὶ τί συμφωνίαν ἐκάμαμε;

— Μά... καμμίαν!

— Ἄλλ' ἐνήργησες μετ' ἐλαφρότητος φίλε μου! Ζήτησέ του τοῦλάχιστον 25 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστά.

Ὁ νέος μουσικὸς ἐπὶ τῷ ἀκοῦσματι ἔμεινε ὥστε κεραυνόπληκτος. Ὅπωςδὴποτε συνήνεσε καὶ ἤδη ὁ Στράους εἰσπράττει τακτικώτατα τὰ ποσοστά του.

★

Καλλιτεχνικὰ κειμήλια.

Εἰς μίαν προθήκην τοῦ ἐν Παρισίοις Μουσείου τοῦ Λουβρ φυλάσσεται μεταξὺ ἄλλων ἡ παλέττα τοῦ μεγάλου τοπειογράφου Κορό, ὡς καὶ ἡ παλέττα τοῦ Delacroix. Ἐπίσης ἐν τῇ ἰδίᾳ προθήκῃ ἐπιδεικνύεται ἡ ξυλίνη πίπα τοῦ Κορό, ὁ ἐκ βάμβακος σκοῦφος αὐτοῦ, μὲ λευκάς καὶ ἐρυθράς γραμμὰς, τὸν ὁποῖον ἔφερον ὁ καλλιτέχνης, ὅταν μετὰ τὴν πρωϊνὴν ὁμίλῃν ἐξωγράφει τοὺς ὁρόφους τοῦ Ville-d'Avray, ἡ στακτόχρου· ρενδεζότα καὶ ὁ μικρὸς του πῖλος.

★

Ψευδῆ καλλιτεχνήματα.

Πότε θὰ ἐγκαινισθῇ τὸ Μουσεῖον τῶν ψευδῶν καλλιτεχνημάτων; ἐρωτᾷ ὁ Γάλλος καλλιτέχνης Ἀνδρέας Μυσσέ.

Καὶ ἔχει δίκαιον. Σήμερον ἡ παραχάραξις τῶν ἀρχαίων καλλιτεχνημάτων ἐφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε δὲν εἶνε εὐκολον οὔτε εἰς τοὺς καλλιτέρους ἐμπειροτέχνας νὰ ἀποφανθοῦν ἂν ἕνα καλλιτεχνήμα εἶνε γνήσιον ἢ ψευδές. Πολλὰ ψευδῆ καλλιτεχνήματα ὑπάρχουν εἰς τὸ Λουβρον, παραπλευρῶς τῶν πραγματικῶν καὶ ὅμως εἶνε δυσδιακριτώτατα. Μὲ εἰκοσι πέντε φράγκα δύναται νὰ ἀποκτήσῃ κανεὶς ἕνα Ἀπόλλωνα τοῦ Βελβεδέρε ἢ μίαν εἰκόνα τοῦ Ροῦμπενς ἢ ὁποία δὲν θὰ διαφέρει τοῦ πρωτοτύπου, οὔτε κατὰ τὴν... φθοράν.

Πλησίον τοῦ κοιμητηρίου τῶν Παρισίων Περ Λασεὺς εὐρίσκεται μέγα ἐργοστάσιον ψευδῶν καλλιτεχνημάτων ζωγραφικῆς καὶ ἀγαλματοποιίας καὶ εἰς αὐτὸ δύναται τις νὰ ἀποκτήσῃ ὅλην τὴν σειράν τῶν ἔργων τοῦ Ραφαήλ ἢ καὶ ἄλλα ἰσότιμα καλλιτεχνήματα.

Ἡ σημερινὴ πρόδοσις τῆς ἐπιστήμης κατέστησε δυνατὴν τὴν τελείαν ἀπομίμησιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐκ πορσελάνης ἀγγείων τοῦ Σάξ, τὰ ὁποῖα μέχρι τινὸς ἐθεωροῦντο ἀπαραχάρακτα.

